

רק אלה צלולי הדעה, נפשם

ירעה להם על מדותיהם ועל מעשיהם שאינם רצויים, רק יבאו לידי מסקנא, שאמנם גדולים הם לקוייהם, אבל ההרגשה בהליקויים בעצמה גדולות היא, והגדלות הזאת, כבר נותנת היא ערובה שלא ישפלו אלה אשר הכרת צדם השפל היא צרתם הקבועה, והם יתעלו עד לידי הכרה עמוקה שעצמותם של הליקויים יתרונו גדולים הם, ומתוך גדולת נשמה הם באים, ולשימוש של גדולה הם נועדים. הרב קוק

התנערת' מרחוץ וקמתי אהמשך צצצוץ אעבר המכונת ככ שאני ממאמץ שוב ושוב את מיצת התפילה השטרית שכך ככ הרכה פעמים חזרת' עדיה מכדי אהרטיש שאני אצא מכין את המיציא האחרונת : "מה זה יכא אהיות רכה אמונתק?" "האמונה של מי" ניסיתי אהכין..

אפתע אורו עיני: הרי זה ככ פשוט! "ריכוט של עוצים, אם אותה החצטת אחרמוץ עדי אהחזיר די את נשמת, אאחר שהיא פרחו ממני, כנראה שרכה ' אמונתק. כנראה שהאמונה שלך כי היא רכה מאווא. כנראה שעגין אצא מיצאותי את השפחות שלי כעוצים. אותה מוכן ארת די צאונס. אם ככ ריכוט של עוצים, אם אותה ככ ככ מאמין כי, אשתבא שאא אאכזכ אורתק" (אגו כן יוס'β)

פרשת תרומה מבקשת להנחות את האדם בתחילתו של חודש אדר, חודש בו אנו מבקשים להוציא את הפנים החוצה, להיות דומה למשכן, לצפות את התוך בזהב, לבנות את עצמנו פנימה, ומתוך כך להוציא החוצה אור גדול. כמו שכותב נפש החיים: "אל תחשבו שתכלית כוונתי הוא עשיית המקדש החיצוני, אלא תדעו שכל תכלית רצוני בתבנית המשכן וכל כליו, רק לרמז לכם שממנו תראו וכן תעשו אתם את עצמכם, שתהיו אתם במעשיכם הרצויים כתבנית המשכן וכליו, כולם קדושים ראויים ומוכנים להשרות שכינתי בתוכם ממש."

אלקנה ברכיהו